

HOTĂRÎRE

în numele Legii

22 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Vișcu

grefier:

Svetlana Stogu

Cu participarea: reprezentanții reclamantului AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” –președinte Vitalie Nagacevski; - avocatul Vasile Ciuperca, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.0446445 din 18.11.2014; reprezentanții pîrîtului MAI- Sirbu Tatiana, împuternicită prin procura nr.22/13 din 05.01.2016; -Dan Chirița, împuternicit prin procura nr.22/17 din 05.01.2016; reprezentantul intervenientului accesoriu Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal al RM- Nicolae Lungu, împuternicit prin procura nr.04-11/1899 din 09.11.2015; reprezentantul intervenientului accesoriu Serviciului Tehnologiei Informaționale- Zubati Grigore, împuternicit prin procura nr. 8/3281 din 14.05.2015.

A examinat în ședință de judecată publică pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată, în ordinea contenciosului administrativ, de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM, intervenienți accesorii Serviciului Tehnologiei Informaționale, Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal al RM, privind constatarea încălcării dreptului la viața privată, și interzicerea exploatării camerelor staționare de supraveghere a circulației rutiere, instanța de judecată,-

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților la proces:

1. La 12 noiembrie 2014, Asociația obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Afacerilor Interne, solicitând constatarea încălcării dreptului la viața privată a membrilor asociației obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” (dar și a tuturor persoanelor care nimeresc în obiectivul camerelor), cauzată prin filmarea/fotografierea acestora și a automobilelor lor de camerele staționare de supraveghere a circulației rutiere instalate de Ministerul Afacerilor Interne; interzicerea pîrîtului (Ministerul Afacerilor Interne) să exploateze camerele staționare de supraveghere a circulației rutiere instalate de Ministerul Afacerilor Interne; cu încasarea de la pîrăt a prejudiciilor cauzate prin încălcarea dreptului la viața privată și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat, că la o dată necunoscută, aparent în anul 2014, Ministerul Afacerilor Interne a instalat pe drumurile publice din Republica Moldova mai multe camere de supraveghere a circulației rutiere: în 33 de intersecții din or. Chișinău, pe 8 drumuri publice din or. Chișinău, pe 9 trasee naționale din Republica Moldova, aparent camerele fiind instalate în lipsa vreunui act de dispoziție și fără vreo justificare a alegerii locului amplasării lor.
3. Aceste camere fiind împărțite în două categorii: camere care preiau imaginile tuturor care trec în zona de acțiune ale acestora și le transmit non-stop în regim on-line la Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare a Ministerului Afacerilor Interne și camere care fac parte dintr-un sistem numit „radar” care fotografiază toate vehiculele, ce trec în zona de acțiune a lor, indicându-se viteza de deplasare a respectivelor vehicule, imaginile fiind de asemenea transmise non stop în regim on-line la Centrul Unic de Monitorizare și Coordonare a Ministerului Afacerilor Interne.
4. Invocă faptul că aceste camere au fost instalate și sunt exploatate ilegal, deoarece, imaginile captate de camerele de supraveghere reprezintă imixtiune în dreptul la viața privată, fapt demonstrat prin aceea că Ministerul Afacerilor Interne, în baza deciziei Centrului Național pentru protecția Datelor cu Caracter Personal, a fost înregistrat în calitate de operator de date cu caracter personal cu nr. 0000081-003 al sistemului de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”.
5. Art.8 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale garantează respectul dreptului la viața privată. Conform paragrafului 2 al articolului citat, se permite imixtiunea autorităților publice în exercitarea dreptului la respectul vieții private cu condiția că prezenta imixtiune să fie prevăzută de lege și constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei, sau protejarea drepturilor și libertăților altora.
6. Conform art. 28 din Constituția Republicii Moldova, statul reprezintă și ocrotește viața intimă, familială și privată. Potrivit art. 54 din Constituție, aceste drept poate fi restrâns, însă restrângerea trebuie să fie prevăzută de lege, care corespunde normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și este necesară în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
7. La fel, reclamantul a menționat că dreptul la viața privată este garantat de Constituția Republicii Moldova dar și de legislația europeană. ~~Dreptul la viața privată nu este unul absolut și relativ, cu respectarea anumitor condiții se permite imixtiunea autorităților publice în~~

Dreptul la viața privată nu este unul absolut, ci relativ, cu respectarea anumitor condiții, se permite imixtiunea autorităților publice în exercitarea acestui drept, imixtiunea în viața privată trebuie obligatoriu să fie prevăzută de lege, imixtiunea în dreptul la viața privată obligatoriu trebuie să urmărească unul sau mai multe din scopurile enumerate mai sus și să fie necesară într-o societate democratică.

8. Totodată, reclamantul invocă faptul că, în urma analizării cadrului legislativ național, a fost remarcat faptul că instalarea și exploatarea camerelor staționare de supraveghere a traficului rutier practic nu este reglementată de nici o lege. Astfel legile ce reglementează instalarea și/sau exploatarea camerelor de supraveghere a traficului rutier fiind: art. 7 lit. c) din Legea nr.131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia, de competența Ministerului Afacerilor Interne ține asigurarea dirijării, supravegherii și controlului rutier cu mijloace legalizate și verificate metrologic, conform cerințelor actelor normative în vigoare; art. 25 alin.(5) pct.pct.7), 28) și 29) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, potrivit căruia, în realizarea atribuțiilor de serviciu, polițistul are următoarele împuterniciri: să efectueze imprimări audio și video, să fotografieze persoanele care încalcă ordinea publică; să fotografieze, să facă înregistrări audio și video în scop de asigurare a realizării atribuțiilor Poliției fără încălcarea inviolabilității vieții private a persoanei, garantată de legislație; să efectueze filmarea și înregistrarea audio a persoanelor reținute penal sau contravențional, să le fotografieze, să le dactiloscopiaze și să colecteze alte mostre pentru cercetarea comparativă sau identificare.
9. Prin urmare, este menționat faptul că alte reglementări în domeniu, conținute în legi, nu au fost constatate, iar în afara unor mențiuni de ordin general, Legile din Republica Moldova nu conțin reglementări privind instalarea și /sau exploatarea camerelor staționare de supraveghere de către Ministerul Afacerilor Interne.
10. La fel, reclamantul reiterează faptul că, constatând lipsa prevederilor legislative privind instalarea și exploatarea camerelor staționare de supraveghere a traficului rutier, amplasate pe drumurile publice de către Ministerul Afacerilor Interne, la 09 octombrie 2014 a adresat acestuia din urmă o cerere prealabilă, cu solicitarea interzicerii exploatării respectivelor camere.
11. La 11 noiembrie 2014, a primit răspuns la cererea prealabilă, în care, Ministerul Afacerilor Interne, a enumerat și citat legile, care sunt descrise mai sus, susținând că acestea reprezintă un cadru legal suficient pentru imixtiunea conformă în dreptul membrilor asociației obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” (dar și a tuturor celorlalte persoane, care nimeresc în obiectivul camerelor) la respectul vieții private.
12. La fel, pârâtul a invocat ca acte normative, care pretins ar reglementa exploatarea camerelor de supraveghere a traficului rutier: Capitolele IV-IX din Concepția Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, aprobată prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 40 din 17 ianuarie 2012, în punctele 9-11 ale căreia este indicat că proprietarul Sistemului este statul, iar posesorul - MAI; Regulamentul provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, aprobat prin ordinul MAI nr. 22 din 31 ianuarie 2014; Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1214 din 27 decembrie 2010 „Cu privire la aprobarea Strategiei naționale pentru siguranța rutieră”; Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009.
13. Astfel, reclamantul menționează că actele normative invocate de Ministerul Afacerilor Interne nu sunt legi, fiindcă, în conformitate cu articolul 54 din Constituție, imixtiunea în dreptul la viața privată poate avea loc numai în cazul în care aceasta este prevăzută de lege. Mai mult ca atât, concepția și strategia, aprobate de Guvern, nicidecum nu pot fi invocate ca și acte normative, deoarece nici concepția și nici strategia nu sunt niște acte cu caracter normativ.
14. Ordinul nr. 22 din 31 ianuarie 2014, nu conține reglementările necesare pentru a justifica ingerința în viața privată, nu este o lege și a fost adoptat de către Ministrul Afacerilor Interne cu depășirea atribuțiilor acordate prin Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 778 din 27 noiembrie 2009.
15. Faptul că Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, stabilește instalarea semnului „Monitorizare trafic” la intrarea în zona în care se efectuează monitorizarea electronică a traficului, nu înseamnă că acesta reglementează modalitatea exploatării camerelor de supraveghere a traficului rutier.
16. Prin urmare, reclamantul a constatat că Ministerul Afacerilor Interne a refuzat ilegal interzicerea exploatării camerelor staționare de supraveghere a traficului rutier.
17. Pârâtul Ministerul Afacerilor Interne, a depus referință, prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată.
18. Întru susținerea poziției sale, a indicat că anularea actului administrativ contestat în tot sau în parte, poate fi admisă în baza prevederilor art. 26 al Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000, în cazul în care este ilegal ca fiind emis contrar prevederilor legii și dacă acesta este temeiul juridic - atunci reclamantul nu a indicat prevederile legii. Dacă este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, - atunci reclamantul nu a indicat că a fost încălcată competența, este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite - atunci reclamantul nu a indicat care procedură a fost încălcată.
19. În conformitate cu prevederile art.5 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.
20. Cu referire la cerințele invocate de reclamant, a menționat că prin cererea înaintată se solicită în interesul general al societății, interzicerea exploatării tuturor camerelor de supraveghere a circulației rutiere, însă legislația națională în vigoare nu investeste asociații obștești cu dreptul de a intenta acțiuni în ordinea contenciosului administrativ în interesul general al societății, terțelor persoane pe care le consideră vătămate în drepturi sau al legii (actio popularis). Or, scopul legal al contenciosului administrativ este realizarea dreptului oricărei persoane, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege să beneficieze de posibilitatea adresării cu acțiune în instanța de judecată.
21. Accesul liber la justiție în sensul art.5 Cod de procedură civilă și art. 6 al CEDO presupune dreptul persoanelor fizice și juridice de a-și apăra propriile drepturi și interese, „actio popularis” nefiind incluse în sfera de protecție a normelor menționate.
22. Prin urmare, nu este clar ce contestă reclamantul în instanța de contencios administrativ, iar în situația dată ca atare nu este un litigiu în contencios, pe simplu motiv că prin cererea de chemare în judecată de către reclamant este expus doar un dezacord vis-a-vis de Constituție.

23. Astfel, prin cerințele înaintate se impune obligarea MAI să nu execute legile.
24. Instanța de judecată nu soluționează noțiuni de oportunitate, iar cele invocate de parte țin de dezacordul său doar cu legislația în vigoare. Pur și simplu, partea nu este de acord cu cadrul legal invocând, că cadrul legislativ național „practic nu este reglementat”, confundând grav noțiunea de act normativ și concept, fapt care generează pentru reclamant un confuz de noțiuni generale ale dreptului.
25. În privința cadrului legislativ, pârâtul a conchis că, nu poate fi aplicată o astfel de sintagmă ca „practic nu este reglementat”, utilizându-se sintagma „de jure și de facto”.
26. Prin urmare, în circumstanțele speței, obiectul acțiunii înaintate de Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva MAI privind constatarea încălcării dreptului la viața privată a membrilor Asociației nu întrunește condițiile legale specifice obiectului acțiunii în contencios administrativ, obiectul acțiunii contenciosului administrativ fiind verificarea în abstracto a constatării încălcării, or instanța a fost sesizată de o persoană care nu întrunește calitatea de subiect cu drept de sesizare a instanței de contencios administrativ, fiind doar un grup de persoane care se consideră vătămate într-un drept recunoscut de lege, urmărindu-se apărarea drepturilor și intereselor terțelor persoane, în pricină scopul fiind altul decât cel determinat de norma legală stipulată la art. 1 al Legii contenciosului administrativ.
27. Intervenientul accesoriu Centrul Național pentru protecția datelor cu caracter personal al RM, a depus referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind nefondată.
28. Întru susținerea poziției sale a indicat că, litigiul în cauză urmează a fi examinat în ordine comună potrivit Codului de procedură civilă și nu în ordinea contenciosului administrativ.
29. Astfel, omiterea de a contesta Regulamentul provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, aprobat prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014 constituie temei de restituire a cererii de chemare în judecată, iar dacă cererea a fost primită, instanța, în temeiul art.267 lit. a) Cod de procedură civilă, scoate cererea de pe rol. Or, acest act normativ, care era în vigoare la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, reglementa raporturile juridice ce țin de supravegherea video a circulației rutiere.
30. Mai mult, la moment, Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014 este abrogat, procedurile și mecanismul de înregistrare și evidență a informației sistematizate, acumulate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” (în continuare - Sistem), precum și reglementează cerințele față de protecția datelor în procesul de colectare, acumulare, actualizare, păstrare, prelucrare și schimbului autorizat de date cu alte sisteme informaționale, fiind reglementate de Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 965 din 17 noiembrie 2014 (publicată la 28 noiembrie 2014 în Monitorul Oficial Nr. 352-357 art. nr. 1043). Subsecvent, potrivit art. 4 lit. c) al Legii contenciosului administrativ, nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ legile, decretul Președintelui Republicii Moldova cu caracter normativ, ordonanțele și hotărârile Guvernului cu caracter normativ, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, care sunt supuse controlului de constituționalitate.
31. La fel, a menționat, că raporturile juridice ce vizează operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal sânt reglementate de: art. 28 al Constituției Republicii Moldova; Convenția pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal; art. 17 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice; art. 12 din Declarația universală a drepturilor omului; art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; legea nr. 133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal; cerințele față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1123 din 14 decembrie 2010; Inițial, Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului” și ulterior Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 965 din 17 noiembrie 2014.
32. Astfel, pornind de la competențele funcționale ale Ministerului Afacerilor Interne și entităților subordonate, statuate de art. 7 al Legii privind siguranța traficului rutier, art. 16 alin. (1) și art. 21 lit. c) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 228-245 și art. 400 din Codul contravențional, Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, Concepția Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 40 din 17 ianuarie 2012, Strategiei naționale pentru siguranță rutieră, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1217 din 27 decembrie 2010 etc, Ministerul Afacerilor Interne, prin subdiviziunile sale specializate este în drept să prelucreze datele cu caracter personal în scopurile prevăzute de actele legislative și normative enunțate, în lipsa consimțământului subiecților de date cu caracter personal.
33. La Ministerul Afacerilor Interne a fost înregistrat în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal în calitate de operator al Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” la 04 februarie 2014, fiindu-i atribuit numărul de înregistrare 0000081-003.
34. În conformitate cu prevederile art. 23 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal și Regulamentului Registrului operatorilor de date cu caracter personal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 15 mai 2012 pentru a fi înregistrat în această resursă informațională, operatorul trebuie să depună o notificare care să cuprindă un șir de informații, pentru ca Centrul, în urma analizei documentale efectuate ex-officio în cazul operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal care nu sânt supuse controlului prealabil, să emită decizia privind înregistrarea sau refuzul înregistrării.
35. Astfel, doar după analiza exhaustivă a tuturor prevederilor legislative/normative și evaluarea obiectivă a nivelului de securitate oferit de operator, Centrul emite decizia privind înregistrarea sau refuzul de înregistrare a operatorului de date cu caracter personal.

36. În partea ce ține de instituirea unor registre de stat, acest domeniu este reglementat și de Legea cu privire la registre, care impune în cazul registrelor de stat o procedură clară de urmat (elaborarea și aprobarea concepției sistemului informațional și a regulamentului privind modalitatea de ținere a registrului), inclusiv reglementează unele cerințe privind protecția datelor cu caracter personal intenționat a fi prelucrate în registru.
37. Subsecvent, garanții privind asigurarea regimului de securitate și confidențialitate a datelor cu caracter personal au fost incluse în Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului".
38. În conformitate cu prevederile Capitolului III din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, toți conducătorii auto, datele cu caracter personal ale cărora sânt prelucrate în Sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului" au dreptul la informare, de acces, de intervenție, de opoziție, de a nu fi supus unei decizii individuale automatizate și de acces la justiție. Aceste drepturi reprezintă în sine un instrument de control al persoanei asupra operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal ce o vizează, efectuate de operatori indiferent de statutul acestora.
39. În aceeași ordine de idei, fiecare persoană care consideră că i-au fost lezate drepturile în calitate de subiect al datelor cu caracter personal se poate adresa instanțelor judecătorești pentru recuperarea prejudiciului moral sau material, eventual cauzat.
40. Pentru încălcarea principiilor de protecție a datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului", la răspundere contravențională, potrivit competențelor ce îi revin Centrului în calitate de agent constatat, nu a fost atrasă nici o persoană care activează în cadrul Ministerului Afacerilor Interne.
41. În drept, intervenientul accesoriu și-a întemeiat poziția pe prevederile art. 170 alin. (1) lit. a), art. 267 lit. a), art. 277, art. 278 Cod de procedură civilă.
42. În ședința de judecată, reprezentanții AO „Juriștii pentru Drepturile Omului”, președintele Vitalie Nagacevski și avocatul Vasile Ciuperca, au susținut cererea de chemare, solicitând admiterea ei, pe motivele indicate în cerere, cu excepția pretenției de ordin pecuniar.
43. Reprezentanții pârâtului Ministerul Afacerilor Interne – Tatiana Sîrbu și Dan Chirița au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, pe motivele indicate în referință.
44. Suplimentar reprezentantul MAI Dan Chirița a menționat, că la implementarea sistemului de control al traficului rutier, au fost întocmit respectat cerințele privind protecția datelor cu caracter personal al cetățenilor la implementarea în R.M.de către MAI, fiind întreprinse toate măsurile și coordonările asigurării legalității funcționării acestui sistem.
45. Astfel, au fost instalate 3 tipuri de camere de supraveghere în 41 de intersecții, conectate la un utilaj specializat , care în ansamblu formează un post de supraveghere staționar.
46. Primul tip de camere au destinația monitorizării în regim on-line a tuturor evenimentelor ce au loc în zona de supraveghere a imaginilor statice depersonalizate cu o stocare a informației pe o perioadă de până la 20 zile. Aceste camere permit organelor competente ale statului să reacționeze prompt la situații de criză, să intervină în curmarea infracțiunilor și contravențiilor direct, precum și prin acumularea cadrului probatoriu pentru asigurarea reconstituirii evenimentelor. Acestea nu au posibilitatea identificării plăcuțelor de înmatriculare a vehiculelor și fețelor persoanelor.
47. Tipul 2 de camere – sunt camere ce pot fi dirijate de la distanță din centrul de monitorizare. Au posibilitatea de asigurare a vizibilității la 360 grade prin rotirea acestora prin mijloace speciale de comandă. Informația de pe aceste camere, se stochează, dar pot fi folosite pentru apropierea sau îndepărtarea imaginii la monitor. Accesul la acest tip de camere este asigurat numai persoanelor autorizate în domeniul securității și ordinii publice, angajați ai Centrului pentru Managementul Integrat al Crizelor și Acțiunilor de Ordine Publică. Aceste camere sunt folosite în mare majoritate în timpul desfășurării manifestărilor în masă și identificării obiectelor suspecte în cazul vizitei în RM a delegațiilor oficiale, iar unghiul instalării acestor camere nu permite vizualizarea în interiorul imobilelor și interiorul vehiculelor.
48. Tipul 3 de camere, sunt cele de fixare a încălcărilor atât separate, cât și în ansamblu cu radarele de detectare a vitezei. În majoritatea cazurilor, acestea filmează vehiculele din partea din spate, cu excepția a 8 posturi de detectare a excesului de viteză, care sunt proiectate de producător pentru filmarea vehiculului din față. Aceste camere funcționează după următoarele principii: la intrarea vehiculului în zona de supraveghere, care constituie 30-50 metri, camera citește numărul de pe plăcuța de înmatriculare și așteaptă indicații de la sistemul de operare a sistemului, care transmite asemenea comenzi: dacă vehiculul este sau nu în orientare, dacă vehiculul este asigurat sau nu în modul stabilit de lege, dacă vehiculul dat s/a comis o încălcare a circulației rutiere sau nu, conform algoritmilor stabilite.
49. În cazul în care nu se întrunește nici o condiție din cele enumerate, imaginea de pe plăcuță nu este stocată în baza de date, iar dacă sistemul de operare confirmă una din condițiile enumerate, în dependență de caz, informația despre plăcuță se stochează în tabele diferite.
50. La această etapă, nu are loc prelucrarea datelor cu caracter personal, aceasta având loc doar după validarea de către operatorul centrului informației înregistrate inițial, adică după atribuirea caracterului juridic de prelucrare cu prevederile legislației în vigoare, care permite prelucrarea informației fără acordul subiectului datelor cu caracter personal.
51. Sistemul informatic care asigură schimbul informațional de date, stocarea și păstrarea informației este construit în strictă conformitate cu prevederile HG 1123, toate cele 12 servere fiind amplasate în camera de servere a ÎS „Centrul de telecomunicații speciale, schimbul de date fiind asigurat prin rețeaua autorităților publice reglementată prin HG nr.840 din 26 iulie 2004, rețeaua fiind debransată complet de la rețeaua globală internet.”
52. Astfel, Ministerul Afacerilor Interne a întrunit toate cerințele legale, conform cadrului existent în RM, care este aliniat la legislația internațională, cu beneficii evidente pentru întreaga societate.

53. Reprezentantul intervenientului accesoriu Centrul Național pentru protecția Datelor cu Caracter Personal – Nicoiaș Lungu, în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, pe motivele indicate în referință.

54. Reprezentantul intervenientului accesoriu Serviciul Tehnologiei Informaționale – Zubati Grigore, în ședința de judecată, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, susținând poziția expusă de Ministerul Afacerilor Interne.

Aprecierea instanței:

55. Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

56. Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

57. Reieșind din prevederile legale indicate, precum și din dispozițiile art. 2 și art.3 ale Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contencios administrativ îl constituie - actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

58. Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art. 2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

59. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

60. La fel, art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000, stipulează expres, că la examinarea acțiunii în materie de contencios administrativ sarcina probațiunii este pusă pe seama pârītului.

61. În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

62. În ședințele de judecată a fost constatat faptul, că la 09 octombrie 2014, Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus în adresa Ministerului Afacerilor Interne o cerere prealabilă, prin care a solicitat interzicerea exploatării tuturor camerelor de supraveghere a circulației rutiere pe motiv că aceste acțiuni încalcă dreptul la respectare a vieții private și de familie statuat de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

63. La 07 noiembrie 2014, prin răspunsul nr. 22/N-131/14, Ministerul Afacerilor Interne a respins cererea prealabilă, iar la 12 noiembrie 2014 Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului” a depus cerere de chemare în judecată în procedură de contencios administrativ prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului la viața privată a membrilor Asociației Obștești ”Juriștii pentru Drepturile Omului” (dar și a tuturor persoanelor care nimeresc în obiectivul camerelor), cauzată prin filmarea/fotografierea acestora și a automobilelor lor de camerele staționare de supraveghere a circulației rutiere instalate de Ministerul Afacerilor Interne, etc.

64. În acest context, instanța de judecată reține că, la 17 noiembrie 2014, prin Hotărârea Guvernului nr.965, a fost aprobat Regulamentul privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului”, iar potrivit art. 4 lit. c) al Legii contenciosului administrativ, nu pot fi atacate în instanțele de contencios administrativ, legile, decretele Președintelui Republicii Moldova cu caracter normativ, ordonanțele și hotărârile Guvernului cu caracter normativ, tratatele internaționale la care R.M. este parte, care sânt supuse controlului de constituționalitate.

65. În conformitate cu prevederile art. 3 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, date cu caracter personal reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale. Astfel, imaginile video ale persoanei fizice care se află la volanul unui automobil, în momentul comiterii faptei prejudiciabile în sensul Codului contravențional, precum și imaginile video/foto a numărului autovehiculului, coroborate la identitatea proprietarului acestuia, reprezintă date cu caracter personal.

66. Conform prevederilor art. 5 alin. (5) lit. b) și d) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, consimțământul subiectului de date cu caracter personal nu este cerut în cazul în care prelucrarea este necesară pentru: îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii și executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sânt dezvăluite datele cu caracter personal.

67. Astfel, reieșind din competențele funcționale ale Ministerului Afacerilor Interne și entităților subordonate, statuate de art. 7 al Legii privind siguranța traficului rutier, art. 16 alin. (1) și art. 21 lit. c) ale Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, art. 228-245 și art. 400 din Codul contravențional, Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, Concepția Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 40 din 17 ianuarie

2012, Strategiei naționale pentru siguranță rutieră, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1217 din 27 decembrie 2010 etc, *Ministerul Afacerilor Interne, prin subdiviziunile sale specializate este în drept să prelucereze datele cu caracter personal în scopurile prevăzute de actele legislative și normative enunțate, în lipsa consimțământului subiecților de date cu caracter personal.*

68. Mai mult, Ministerul Afacerilor Interne a fost înregistrat în Registrul de evidență a operatorilor de date cu caracter personal în calitate de operator al Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului" la 04 februarie 2014, fiindu-i atribuit numărul de înregistrare 0000081-003.
69. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 30 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal și Cerințelor față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1 123 din 14 decembrie 2010 operatorul de date cu caracter personal trebuie să elaboreze și să implementeze o politica de securitate a datelor cu caracter personal - document, care oferă o descriere precisă a măsurilor de securitate și trăsăturilor de protecție selectate pentru securitatea datelor, ținându-se cont de potențialele pericole pentru datele cu caracter personal prelucrate și riscurile reale la care sânt expuse acestea. Acest document este anexat la notificarea depusă la Centru și supus unei analize ample a riscurilor ce le prezintă o eventuală prelucrare de date cu caracter personal. Totodată, acest document trebuie să întrunească măsurile minime de securitate prescrise de Cerințele față de asigurarea securității datelor cu caracter personal la prelucrarea acestora în cadrul sistemelor informaționale de date cu caracter personal.
70. În acest context, garanții privind asigurarea regimului de securitate și confidențialitate a datelor cu caracter personal au fost incluse în Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014 cu privire la aprobarea Regulamentului provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului".
71. Totodată, în conformitate cu prevederile Capitolului III din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, toți conducătorii auto, datele cu caracter personal ale cărora sânt prelucrate în Sistemul automatizat de supraveghere a circulației rutiere "Controlul traficului" au dreptul la informare, de acces, de intervenție, de opoziție, de a nu fi supus unei decizii individuale automatizate și de acces la justiție. Aceste drepturi reprezintă în sine un instrument de control al persoanei asupra operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal ce o vizează, efectuate de operatori indiferent de statutul acestora.
72. Suplimentar, prevederile art. 27 al Legii privind protecția datelor cu caracter personal, statuează, că subiectul datelor cu caracter personal poate depune în adresa Centrului o plângere, iar Centrul poate efectua controlul conformității operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal și a respectării drepturilor subiecților de date cu caracter personal, fiind în drept să emită o decizie motivată care prevede fie lipsa încălcării prevederilor legislației, fie suspendarea operațiunilor de prelucrare a datelor cu caracter personal, fie rectificarea, blocarea sau distrugerea datelor neveridice ori obținute ilicit, cu sau fără aplicarea sancțiunilor statuate de Codul contravențional al Republicii Moldova. În aceeași ordine de idei, separat de sancțiunile aplicate de Centru fiecare subiect de date cu caracter personal se poate adresa instanței judecătorești competente pentru repararea daunelor morale și/sau material cauzate de operațiunile ilegale de prelucrare a datelor cu caracter personal, în condițiile generale statuate de Codul civil al Republicii Moldova.
73. În aceeași ordine de idei, fiecare persoană care consideră că i-au fost lezate drepturile în calitate de subiect al datelor cu caracter personal se poate adresa instanțelor judecătorești pentru recuperarea prejudiciului moral sau material, eventual cauzat.
74. La fel, în ședința de judecată a fost stabilit faptul, că Asociația Obștească „Juriștii pentru Drepturile Omului”, potrivit art. 24 lit. d) și m) al Legii cu privire la asociațiile obștești, are dreptul să reprezinte și să apere interesele legitime ale membrilor săi în organele și organizațiile de stat și să exercite în volum deplin atribuțiile care nu contravin legislației cu privire la asociațiile obștești, conferite persoanelor juridice de Codul civil și Codul de procedură civilă.
75. Conform pct.pct.4.8 și 4.9 din Statutul menționat, președintele Asociației este abilitat să reprezinte și să apere drepturile, interesele membrilor săi, cât și are dreptul să acționeze în numele Asociației fără procură și să reprezinte Asociația în organele de stat și în fața altor autorități.
76. Prin urmare, instanța de judecată, având în vedere cele menționate, conchide că reclamantul avea împuterniciri să se adreseze doar în limitele încălcării unui drept în privința membrilor asociației și nicidecum, în interesul întregii societăți, contrar prevederilor art. art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000.
77. Respectiv, luând în considerație cele menționate mai sus, instanța constată că în ședința de judecată nu a fost argumentat și probat dreptul Asociației Obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului” de a intenta acțiuni în contencios administrativ în interesul general al societății, al terțelor persoane, al „tuturor persoanelor care nimeresc în obiectivul camerelor”, pe care le consideră vătămate în drepturile sale.
78. Potrivit art. 8 paragraful 1 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.
79. În conformitate cu paragraful 2 al articolului menționat, nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este *prevăzut de lege* și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.
80. Astfel, potrivit Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale, drepturile reglementate de art. 8, sunt incluse în categoria drepturilor condiționale, din motiv că potrivit celui de-al doilea paragraf, este permisă ingerința unei autorități publice în limita în care o asemenea ingerință este prevăzută de lege urmăreste un scop legitim apare ca necesară într-o societate democratică ingerința să

privească un drept apărut de Convenție și să fie proporțională cu scopul urmărit.

81. Conform art. 28 din Constituția Republicii Moldova, statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată.
82. Potrivit art. 54 alin. (2) al Constituției Republicii Moldova, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.
83. Pentru ca activitatea de înregistrare și evidentă a informației sistematizate, acumulate în cadrul supravegherii în regim automatizat a circulației rutiere pe drumurile publice cu mijloacele tehnice speciale software și hardware ale Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere „Controlul traficului” să fie conformă cu normele sus menționate, urmează a fi îndeplinite cumulativ un șir de condiții, după cum urmează:
- Ingerința trebuie să fi prevăzută de lege, care în accepțiunea fostei Comisii de la Strasbourg și Curții de la Strasbourg în termenul de ”lege” se încadrează atât normele unui act legislativ cât și o directivă ministerială (Comra. EDH, Rapp. 17 mai 1990, req.nr. 12395/86, Chester c/Royaume-Uni: DR 16/32), în plus o ingerință este ”prevăzută de lege” chiar dacă se bazează pe o legislație delegată, edictată în cadrul unei legi (Comm. EDH, 12 oct. 1978, req. nr. 7308/75: DR 16/32), (CEDH, 24 avr. 1990, aff. Huvig et Kruslin c/ France, serie A, nr. 176 - A et nr. 176-B: Berger, nr. 168; D. 1990, II, p.353, note Pradel);
 - Legea trebuie să fie cunoscută celui căruia se aplică - legea este cunoscută celui căruia se aplică, pe motivul că atât Ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 22 din 31 ianuarie 2014, cu privire la aprobarea Regulamentului provizoriu privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului”, cât și Hotărârea Guvernului nr. 965 din 17 noiembrie 2014 pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului” și modificarea Concepției Sistemului automatizat de supraveghere a circulației rutiere “Controlul traficului” au fost publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;
 - Legea trebuie să fie accesibilă;
 - Legea trebuie să răspundă criteriului previzibilității, ceea ce înseamnă că norma în discuție trebuie să fie suficient de precisă, spre a permite individului să-și regleze conduita în funcție de descrierile ei.
84. Respectiv, în speță, instanța constată că aceste condiții cumulativ au fost îndeplinite de autoritățile publice “amestecul în exercitarea dreptului la respectul vieții private”, fiind prevăzut de lege.
85. Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele reclamantului, că instalarea și exploatarea camerelor staționare de supraveghere a traficului rutier, practic nu este reglementată de nici o lege, Or, în speță, ingerința autorităților publice în exercitarea dreptului la respectul vieții private este prevăzut de lege.
86. Mai mult decât atât, urmează de reținut că potrivit jurisprudenței constante a CEDO, marja de apreciere a ingerinței în acest domeniu, cu întindere variabilă, rămâne la discreția autorităților statale, deoarece prin contactul lor direct cu realitățile țării, sunt “în principiu, mai bine situate decât o jurisdicție internațională”, în a aprecia anumite circumstanțe locale.
87. La fel, în acest context, este de menționat că Convenția garantează drepturi și libertăți ale persoanelor care se exercită într-un cadru social, organizat de statele contractate pe teritoriul lor. Însă într-o “societate democratică” punerea în valoare a acestora trebuie să se facă în așa fel, încât să fie în concordanță nu numai cu interesele individuale ale titularilor lor, dar și în conformitate cu interesul general al societății, Or, în speță, acest interes al societății este prioritar, fiind proporțional cu scopul urmărit.
88. Astfel, prin prisma celor menționate, instanța de judecată a ajuns la concluzia că pretențiile reclamantului sunt nefondate, fiind pasibile respingerii.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, art. art. 236-241, 277-278 CPC RM, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de AO „Juriștii pentru Drepturile Omului” împotriva Ministerului Afacerilor Interne privind constatarea încălcării dreptului la viața privată a membrilor asociației obștești „Juriștii pentru Drepturile Omului”(dar și a tuturor persoanelor care nimeresc în obiectivul camerelor), cauzată prin filmarea/fotografierea acestora și a automobilelor lor de camerele staționare de supraveghere a circulației rutiere instalate de Ministerul Afacerilor Interne; interzicerea Ministerului Afacerilor Interne să exploateze camerele staționare de supraveghere a circulației rutiere instalate de Ministerul Afacerilor Interne, ca fiind nefondată.

Hotărârea cu drept de apel în termen de 30 zile în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Președinte de ședință,

Judecătorul

S. Vișcu

Copia corespunde originalului

/judecătorul/